

O plánu, který má zpříjemnit život seniorům, vyprávěl Deníku autor projektu a jeden z dobrovolníků **Radim Kašpar**

Projekt Daruj chvílku má první dobrovolníky

PAVEL VAŮRA

Střední Morava – Jsou tomu dva měsíce, co byl oficiálně spuštěn projekt Daruj chvílku s Českým rozhlasem Olomouc. Projekt má již své první dobrovolníky a zrealizovaných několik akcí pro seniory. Co se za tu dobu přesně událo, jaké jsou první výstupy projektu a další plány do budoucna? Co vše musí člověk, který chce pomáhat seniorům, podstoupit a jak vypadá dobrovolnická činnost v praxi a proč bychom měli mít více dobrovolníků? Nejen na tyto otázky odpověděl první dobrovolník, jeden z autorů a realizátorů projektu Radim Kašpar.

Stál jste u zrodu projektu. Jak ten nápad vznikl?

Pokud si dobře vzpomínám, nápad vznikl u kávy při debatě mezi ředitelem Českého rozhlasu Olomouc doktorem Josefem Podstatou a Romanem Štěpánkem z agentury RPSC ideas. Ta prvotní úvaha byla relativně jednoduchá. Český rozhlas realizuje projekt „Daruj krev“, který je zaměřen na širokou veřejnost.

Pak také projekt „Daruj hračku“, ten zas cílí na děti. Logickým krokem bylo vymyslet nějakou vhodnou činnost prospěšnou pro seniory. Já jsem se do celého procesu ihned zapojil a myšlenku dále rozvíjel a následně společně s ostatními přetavil do již existujícího projektu a konkrétních aktivit.

Co je vlastně cílem?

Cíl je, jak už jsem nastínil výše, pomáhat seniorům. Jak již z názvu projektu vyplývá, vše je založeno zejména na darování chvílky. Chceme dosáhnout mimo jiné osvěty a náboru dalších dobrovolníků, bez kterých bychom darovat chvílky rozhodně nemohli.

Co konkrétně si pod „darováním chvílky“ představíte?

Seniory, a nejen ti, kteří jsou v některém ze zařízení pro ně určené, trpí velmi často samotou. Nutno si realisticky přiznat, že vyhlídky starých lidí již nejsou nikterak optimistické. Senioři mohou často ztratit smysl života, a to nemluví o snížení pohyblivosti a omezeném sociálním kontaktu s okolím. Projekt podporuje dobrovolnickou činnost – tedy lidi, kteří jsou ochotni takto osamělým seniorům zpříjemňovat chvílky a věnovat jim špetku svého času. To lze samozřejmě nejrůznějšími způsoby, od povídání si

přes hraní her, až po procházku, pokud je to samozřejmě možné.

Bylo náročné projekt převést z ideje do reality?

Jak se to vezme. Úplně jednoduché to nebylo. Prvotní myšlenky byly trochu idealistické, a v praxi jsme narazili na drobná úskalí. Nikdo z nás popravdě nebyl úplným expertem na detaily související se sociální péčí. V průběhu příprav jsme tak museli některé původní záměry upravovat. Abych uvedl příklad: naivně jsme si třeba mysleli, že vytvoříme portál na internetu s interaktivním kalendářem a zájemci se do něj, po ověření identity, budou moci registrovat a realizovat tak schůzky v jednotlivých zařízeních a u jednotlivých seniorů. Velmi brzy jsme zjistili, že dobrovolnická činnost je trochu složitější, je nutné eliminovat možná rizika a je to především o budování dlouhodobého vztahu se seniorem. Důraz je kladen také na bezchybnou koordinaci mezi všemi zainteresovanými. Naštěstí existují organizace, které s dobrovolnictvím mají bohaté zkušenosti.

Do našeho projektu jsme hned v počátcích zapojili v Olomouckém kraji Maltézskou pomoc, která má na starost kompletní práci s dobrovolníky. Projekt si hned také získal podporu Olomouckého kraje a příslušné náměstkyně – Yvonně Kubjátové. Olomoucký kraj také pomohl „vychytat mouchy“, které by bránily v provozu.

Jakou má Daruj chvílku ještě náplň?

Kromě dobrovolnické činnosti je projekt zaměřen také na organizaci kulturně společenských aktivit. Český rozhlas Olomouc společně s agenturou RPSC ideas připravuje nejrůznější akce pro seniory.

Vzpomenu-li první akci projektu ve chválkovickém domově seniorů Pohoda, šlo o zhruba tříhodinový program. Na úvod byla připravena prohlídka zařízení. Následně seniorům předčítaly ukázky z knih redaktorka Českého rozhlasu Dita Vojnarová a členka činohry Moravského divadla Olomouc Vendula Fialová. Poté následovalo hudební vystoupení operetních árií v podání členů Moravského divadla, vystoupení mladých tanečniců a také návštěva české miss Gabriely Frankové.

Další oblastí, kterou plánujeme nyní více akcentovat, jsou zdravotně osvětové aktivity.

RADIM KAŠPAR. K dobrovolnické práci ho vedla i zkušenost s vlastní babičkou. Foto: archiv Radima Kašpara

Co vás vedlo k tomu, stát se také dobrovolníkem?

Když nad tím tak přemýšlím, těch motivů bylo asi více. Podílem se na organizaci projektu a připadalo mi vhodné zapojit se na vlastní kůži i do této úrovně. Chtěl jsem zjistit, jak funguje dobrovolnická činnost a nejlepší způsobem bylo vyzkoušet si to. Musím jít přeci příkladem.

Druhý motiv byl ryze osobní. Jednoho ze svých dědečků jsem bohužel nezažil vůbec a druhý mi zemřel, když mi bylo pět let. Co se týká babiček, jedna mi odešla v mých patnácti a druhá byla po mrtvičce upoutána delší dobu na lůžko. Ačkoli byla v každodenním kontaktu s mou maminkou, pocit osamění a bezmoci byl pro ni živý a jakýkoliv lidský kontakt viditelně pomáhal.

I když jsem člověk hodně časově vytížený a někdy nemám čas ani sám na sebe, uvědomil jsem si, že takovou reálnou pomocí a stačí

k tomu jen můj čas a má přítomnost. Myslím, že staří lidé mají mladším co předávat.

Někdy mám také pocit, že se lidé více starají o své domácí mazlíčky, než o seniory, to byl další motiv.

Co je potřeba udělat pro to, aby se člověk stal dobrovolníkem?

Nejjednodušší cestou je jít na web www.darujchvilku.cz a tam vyplnit registrační formulář. Zájemcům se následně ozve zástupce Maltézské pomoci a po vyřízení formalit a úvodního proškolení může člověk začít pomáhat.

Jak vypadá dobrovolnická činnost v praxi?

Určitě si nebudu hrát na zkušeného dobrovolníka. Jsem teprve na začátku cesty. Ale kdybych měl popsat svůj průběh, tak... poté, co jsem splnil veškeré podmínky a formality u Maltézské pomoci, jsem si již naplánoval setkání v domově seniorů Pohoda ve Chválkovicích. Tam mě paní doktorka se-

známila s mou „budoucí babičkou“ (dobrovolník musí zachovávat mlčenlivost, takže budu paní dále nazývat „babičkou“). Vše další již probíhá po dohodě přímo s ní, jen je vždy potřeba nahlásit se sestřičkám, aby měly přehled.

Jak probíhají vaše setkání?

Vždy si povídáme. Velmi mile mě to překvapilo. Člověk tam vždy zapomene na každodenní shon a stres a poslouchá zajímavé životní příběhy. Z „babičky“ vyzáruje, i přes všechny útrapy, pozitivní energie a bohaté životní zkušenosti.

O čem všem si povídáte?

Na začátku jsme se samozřejmě trochu seznamovali. Nyní si povídáme především o minulosti, o životních příbězích, o tom, jak věci fungovaly dříve. Nevím přesně, kolik je „babiček“ let, ale soudě z vyprávěných příběhů to bude kolem 85. Na ty roky a na to, že prodělala před ča-

sem mrtvičku, je až neuvěřitelné, jak umí poutavě vyprávět.

Zpočátku mi třeba popisovala, jak ji postihla mozková příhoda a byla upoutána nehybně na lůžko. Pokračovala s tím, že se potají snažila každý den soustředit a cvičit. To trvalo dlouhou dobu a nikdo o ničem nevěděl, až se pak jednoho dne sama posadila na postel a všichni se na to dívali jako na zázrak. Ta vnitřní síla je inspirující.

Hodně si vykládáme o druhé světové válce. Její tatínek byl legionářem na východní frontě (zajímavý byl například příběh, jak mu zachránila život sušená ryba, kterou nabídl hladovému protivníkovi, jenž na něj málem zaútočil bajonetem) a za druhé světové války byl zase vězněn gestapem v Olomouci. S tím souvisí mnoho příběhů. Bavili jsme se také o osvobození Olomouce Rudou armádou.

Při posledním setkání mi „babička“ vykládala, kolik veselých příhod zažila s tehdejším ministrem dopravy Blažkem, který byl původem ze Štěpánova a se kterým měla společné kamarády.

Rozesmála mě také vzpomínka, jak po válce měla problém najít práci. Vždy prý narazila, jako hrdá členka Sokola, na svou nechuť vstoupit do KSČ a svazu socialistické mládeže. Po několika neúspěších údajně po pohovoru u ředitele jednoho z podniků chytila takový lidově řečenou rapl, že vzala do rukou židli a toho ředitele hnala a on před ní utíkal. Ty příběhy lze těžko převyprávět, to podání a autentičnost, to je něco úžasného.

To zní opravdu velmi zajímavě. A co další plány projektu?

Zajímavé to vskutku je. Připadá mi ale smutné, kolik lidí je v každém ze zařízení, a jen zlomek z nich má to štěstí, že je navštěvují dobrovolníci. Přitom každý ze seniorů by zasloužil pozornost. Zaměstnanci na nějaký výraznější a osobnější kontakt nemají bohužel kapacitu, a tak to je opravdu jen na lidech, kteří přijdou a obětují svůj volný čas.

Co chystáte v nejbližší době?

Z krátkodobého horizontu bych vybral kulturní akce v domově seniorů v Prostějově. Ta se uskuteční 10. června. Průběžně pořádáme večery s literaturou. Od podzimu by měl projekt zahájit činnost také v Moravskoslezském kraji. Další aktuality a informace lze sledovat na internetové stránce www.darujchvilku.cz

Soutěžte o poukaz pro 2 osoby na pobyt do hotelu Harmonie v Luhačovicích.

Soutěž pro čtenáře Deníku

Soutěžní otázka:

Jaká je přibližná kapacita míst k sezení na terase hotelu Harmonie?

DÁRKOVÝ POUKAZ
Pro výherce soutěže deník

Poukaz č. 582D opravňuje držitele k čerpání pobytu Wellness v Harmonii/ 2 noci pro 2 osoby v Hotelu Harmonie v období do konce roku 2015 (neplatí v období Vánoce a Silvestra).

Pobyt zahrnuje: 2x ubytování vč. polopenze, svěží ovocný nápoj, bazén/ 1 hod/denně, pro ženy balíček „Pozdrav z Provence“ (levandulový solný peeling a levandulová koupel), pro muže balíček „CANABA“ (částecná Canaba masáž a Canaba koupel), volný vstup do fitness po celou dobu pobytu

telefon: 577 117 881, email: recepcie@hotel-harmonie.cz
Více informací na: www.hotel-harmonie.cz, www.facebook.com/harmonieluhaovice

Odpověď na soutěžní otázku:

Jsem předplatitelem Deníku

ano ne

Chci být předplatitelem:

Jméno:

Příjmení:

Ulice a č.p.:

Město - obec:

PSC:

Telefon:

deník

Vyplněný soutěžní kupon zašlete na adresu Regionální Deník, Radka Bezdičková, Zarámí 4422, 760 01 Zlín. Na obálku přidejte heslo wellness.

Opravná mobilních telefonů HTC otevře již za dva týdny

Morava – Tchajwanská firma HTC spustí patnáctého června provoz v brněnském průmyslovém parku Černovická terasa. Servisní centrum zaměstná více než tisíc lidí.

Rozhodovalo se mezi Ostrovem, Olomoucí a Brnem. Nakonec zvítězila třetí varianta. Už za dva týdny začnou zaměstnanci v servisním centru opravovat první mobily značky HTC. V pondělí o tom informoval viceprezident firmy Bruce Lee.

Společnost už vybrala dvě stě lidí, kteří patnáctého června do střediska v průmyslové zóně Černovická terasa nastoupí. Opraví telefony z celé Evropy. „Letos přijmeme dalších tři sta lidí. Příští rok jich celkově zaměstnáme přes tisíc,“ přislíbil.

Pracovníky čeká náročná školení. Teprve až všichni svou práci zvládnou, začne firma nabírat další. „Chceme být stabilní zaměstnavatel, který své lidi adekvátně ohodnotí. Plánujeme založit i výzkumné a vývojové centrum,“ řekl Lee s tím, že firma chce v ČR investovat stovky milionů dolarů.

Podle ekonomů Michala Kozuba HTC výrazně sníží nezaměstnanost v regionu. „Podobná nabídka v Brně už dlouho nebyla. Investoři se zaměřovali především na informatiku,“ uvedl Kozub.

Firma HTC navíc plánuje navázat spolupráci s jihomoravskými školami technického zaměření. Jejich dostatek byl jeden z důvodů, proč si společnost vybrala Brno. (zsz)